

Η ζώνη του υποβιβασμού...

Το ξεκάθαρο – και εκκωφαντικό ταυτόχρονα – αποτέλεσμα της 21^{ης} Μαΐου, έχει αφαιρέσει κάθε ενδιαφέρον από τη μάχη της κορυφής στις μεθαιριανές Βουλευτικές εκλογές. Η Νέα Δημοκρατία θα είναι προφανώς το πρώτο κόμμα και, όπως όλα δείχνουν, θα σχηματίσει αυτοδύναμη Κυβέρνηση. Το μόνο ερώτημα που απομένει να απαντηθεί είναι το εύρος της νίκης και το μέγεθος της Κοινοβουλευτικής της πλειοψηφίας, κάτι που όμως εξαρτάται και από το άθροισμα των ποσοστών των κομμάτων που θα μείνουν εκτός Βουλής, πέρα από το δικό της ποσοστό.

Το ενδιαφέρον λοιπόν μετατοπίζεται στη λεγόμενη «ζώνη του υποβιβασμού», στα κόμματα δηλαδή που μάχονται να εξασφαλίσουν ποσοστό άνω του 3%, που θα τους φέρει στη νέα Βουλή. Κι εδώ οι δημοσκοπήσεις δεν μπορούν να δώσουν ασφαλή απάντηση για τουλάχιστον πέντε κόμματα: Πλεύση Ελευθερίας, Νίκη, Ελληνική Λύση, Σπαρτιάτες, αλλά και το ΜέΡΑ25 τα οποία καταγράφουν ποσοστά που – συνυπολογιζόμενου του στατιστικού περιθωρίου σφάλματος – μπορούν να τα φέρουν, είτε εντός, είτε εκτός Βουλής το βράδυ της Κυριακής.

Το σενάριο της επτακομματικής Βουλής φαίνεται να είναι το πιο πιθανό, αλλά κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει με βεβαιότητα οποιοδήποτε σενάριο, από τετρακομματική μέχρι και εννιοκομματική Βουλή! Προφανώς, το αριθμητικό αποτέλεσμα, σε επίπεδο κατανομής εδρών και κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, αλλά και σε καθαρά πολιτικό επίπεδο είναι τελείως διαφορετικό σε κάθε περίπτωση. Στο λιγότερο πιθανό σενάριο της εννιοκομματικής Βουλής, το ποσοστό επίτευξης αυτοδυναμίας θα μπορούσε να ξεπεράσει το 39,5% και να «πιέσει» την κοινοβουλευτική πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας ακόμα και κάτω από τις 155 έδρες. Στον αντίποδα, στο επίσης λιγότερο πιθανό σενάριο της τετρακομματικής Βουλής, η κοινοβουλευτική πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας θα μπορούσε να ξεπεράσει και τις 175 έδρες και το όριο επίτευξης αυτοδυναμίας να πέσει κάτω από το 36%. Αντιλαμβανόμεστε, συνεπώς, πόσο σημαντικό για τους τελικούς κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς είναι το αποτέλεσμα των κομμάτων που κινούνται γύρω από το όριο της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης.

Το εκλογικό σώμα δεν ενθουσιάζεται καθόλου στην προοπτική νέων εκλογών, αν δεν προκύψει αυτοδυναμία στις εκλογές της Κυριακής καθώς, το 56% δηλώνουν ότι θέλουν να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης συνεργασίας και μόνο το 33% θεωρούν ότι θα πρέπει να στηθούν άμεσα νέες κάλπες. Σημειώνεται, ότι η διάθεση είναι τελείως διαφορετική σε σχέση με την προεκλογική περίοδο της 21^{ης} Μαΐου: τότε το 50% επιθυμούσαν νέες εκλογές. Μάλιστα, ακόμα και στους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας επικρατεί η διάθεση να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης συνεργασίας (47%), παρά να υπάρξει νέα προσφυγή σε κάλπες (40%).

4 στους 5 ψηφοφόρους (81%) δηλώνουν ότι θα ψηφίσουν το ίδιο κόμμα με αυτό που ψήφισαν στις εκλογές του Μαΐου, ενώ 1 στους 5 (17%) ενδεχομένως να αλλάξουν την ψήφο τους την ερχόμενη Κυριακή. Πιο «σταθεροί» είναι οι ψηφοφόροι Νέας Δημοκρατίας και ΚΚΕ (94% και 88%, αντίστοιχα, που αναφέρουν ότι θα επαναλάβουν την ψήφο της 21^{ης} Μαΐου), ενώ οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΑΛ εμφανίζονται λιγότερο σταθεροί ως προς την επιλογή της 21^{ης} Μαΐου.

Περίπου 2 στους 3 (63%) ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνουν ότι το κόμμα αντέδρασε σωστά μετά το σοκ των αποτελεσμάτων της 21^{ης} Μαΐου. Ωστόσο, 1 στους 4 (26%) δεν νιώθουν ικανοποιημένοι από την αντίδραση του κόμματος.

Όπως είναι λογικό, η προοπτική αυτοδύναμης Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, προκαλεί ανάμικτα συναισθήματα στους ψηφοφόρους: ασφάλεια (21%) και σιγουριά/ηρεμία (17%) είναι τα συναισθήματα που δηλώνονται σε υψηλά ποσοστά από τους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας και γενικότερα από όσους αυτοτοποθετούνται στην Κεντροδεξιά και τη Δεξιά. Στον αντίποδα, απογοήτευση (15%), ανησυχία/αβεβαιότητα (13%) και ανασφάλεια (10%) δηλώνουν οι ψηφοφόροι ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ (και σε μικρότερο βαθμό οι του ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΑΛ, όπου όμως εμφανίζεται και σημαντικό ποσοστό που αναφέρουν «ασφάλεια»).

Εν κατακλείδι, φαίνεται ότι στη μάχη της επικράτησης ή των συσχετισμών μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ – ΚΙΝΑΛ, αφενός δεν φαίνεται ορατό ενδεχόμενο ανατροπής της σειράς των δύο κομμάτων, αφετέρου όμως φαίνεται υπάρχει μια τάση περαιτέρω μείωσης της διαφοράς των δύο κομμάτων. Η ακριβής αποτύπωση των ποσοστών τους αλλά, κυρίως, η αντοχή του ποσοστού του ΣΥΡΙΖΑ (αν θα έχει дуάρι μπροστά στο ποσοστό του) θα είναι μια σημαντική παράμετρος, τόσο για ουσιαστικούς, όσο και κυρίως για ψυχολογικούς και επικοινωνιακούς λόγους.

Η τελική απόφαση ανήκει στους ψηφοφόρους. Προσοχή όμως: όχι σε όλους τους ψηφοφόρους, αλλά σε αυτούς που θα φτάσουν μέχρι την κάλπη την Κυριακή. Η αποχή και το ποιους θα χτυπήσει αυτή (και αντίστοιχα ποιους θα ευνοήσει) θα κρίνει πολλά.

Πασχάλης - Αλέξανδρος Τεμεκενίδης
Διευθυντής Ερευνών **Palmos Analysis**
temekenidis@palmosanalysis.gr